

Anonymiserad version

Översättning

C-526/23 - 1

Mål C-526/23

Begäran om förhandsavgörande

Datum för mottagande:

den 17 augusti 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Oberster Gerichtshof (Österrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

den 13 juli 2023

Klagande:

VariusSystems digital solutions GmbH

Motpart:

GR Inhaberin B & G

...

Oberster Gerichtshof (Högsta domstolen) ... har i målet mellan klaganden VariusSystems digital Solutions GmbH, Wien 22 ... och motparten GR Inhaberin B & G, Tyskland, ... angående en fordran på 101.587,68 euro, ... med anledning av klagandens överklagande av Oberlandesgericht Wiens beslut av den 27 mars 2023, GZ 11 R 58/23i-16, genom vilket det beslut som hade meddelats av Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Regionala domstolen för civilrättsliga mål i Wien) den 13 februari 2023, GZ 16 Cg 131/22k-11, fastställdes, meddelat följande

B e s l u t:

I. Följande fråga hänskjuts till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF:

Ska artikel 7.1 b i förordning nr 1215/2012/EU om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (2012 års Bryssel I-förordning) tolkas så, att vid en talan som grundar sig på ett avtal, är uppfyllelseorten för utveckling och löpande drift av en programvara som är anpassad till de individuella behoven hos ett kundföretag som är etablerat i medlemsstat A (i förevarande fall Tyskland) den ort där

a) den intellektuella skapelsen ("programmeringen") bakom programvaran utförs av ett företag med hemvist i medlemsstat B (i förevarande fall Österrike), eller

b) programvaran når kundföretaget, det vill säga där man får tillgång till den och där den används?

II. ... [förfarandet förklaras vilande]

S k ä l:

I

A. Bakgrund

- 1 Klagandebolaget, som har sitt säte i Wien, är verksamt inom sektorn för IT-tjänster. Motparten har hemvist i Tyskland. Klaganden utvecklade för motpartens räkning en programvara för utvärdering av Covid-tester enligt den tyska lagstiftarens krav och för användning i tyska testcenter. Avtalsföremålet var utveckling och löpande drift av programvaran i Tyskland. Parterna ingick inget skriftligt avtal och avtalade varken om domstols behörighet eller om uppfyllelseort.

B. Parternas argument och förfarandet i det nationella målet

- 2 Klaganden yrkar att motparten ska betala en utestående avgift om 101 587,68 euro jämte ränta för prestationsperioden den 1 januari 2022 till den 3 juni 2022. Klaganden menade att den domstol där den väckte talan var behörig enligt artikel 7.1 b andra strecksatsen i 2012 års Bryssel I-förordning, eftersom de tjänster som avses i avtalet hade tillhandahållits och skulle tillhandahållas i Wien. Programvaran hade specialanpassats och vidareutvecklats för motpartens individuella behov. Man hade kommit överens om att debitera per utfört test och därmed hade ett specifikt resultat utlovats. Även om programvaran kontinuerligt hade anpassats för tysk användning, hade allt arbete utförts i Wien.
- 3 Motparten invände att den domstol vid vilken talan hade väckts saknar internationell behörighet. Eftersom den karakteristiska prestationen var användningen av programvaran i Tyskland för tyska testpersoner i enlighet med

den tyska lagstiftarens krav, var uppfyllelseorten för samtliga prestationer av avtalsrättslig natur motpartens säte.

- 4 Förstainstansdomstolen avvisade talan på grund av bristande internationell behörighet. Den kvalificerade det avtal som parterna hade ingått som ett köpeavtal, vars uppfyllelseort var motpartens säte i Tyskland.
- 5 Appellationsdomstolen bekräftade detta beslut, men av andra skäl.
- 6 I förevarande fall är det inte fråga om ett avtal om försäljning av lös egendom (artikel 7 nr 1 b första strecksatsen i 2012 års Bryssel I-förordning), utan snarare ett avtal om ”utförandet av tjänster”, i den mening som avses i artikel 7 nr 1 b andra strecksatsen i 2012 års Bryssel I-förordning, särskilt som programvaran är tänkta att anpassas och vidareutvecklas för motpartens individuella behov och samt uppfylla de krav som den tyska lagstiftaren uppställer. Uppfyllelseorten för utförande av tjänster är den plats där tjänsten har eller skulle ha utförts enligt avtalet, i enlighet med artikel 7.1 b andra strecksatsen i 2012 års Bryssel I-förordning. Å andra sidan är den plats där tjänsten ska utföras irrelevant för frågan om domstols behörighet. Vid ömsesidigt förpliktande avtal är den prestation som inte består i pengar den prestation som kännetecknar avtalet. Om tjänsten avser en viss plats, såsom alla tjänster som avser en viss byggnad, är uppfyllelseorten den plats som tjänsten avser, även om en tjänst borde ha tillhandahållits på en annan plats. Tjänster som inte har något samband med lokaliseringen tillhandahålls där de når ... mottagaren av tjänsten. Programvaran, som ska vara individuellt anpassad till tyska förhållanden som en karakteristisk tjänst, var tillgänglig i Tyskland.
- 7 Klagandens överklagande riktar sig mot detta beslut och syftar till att upphäva underinstansernas beslut och att förplikta förstainstansdomstolen att inleda förfarandet, utan att tillämpa den grund för avvisning som tidigare har tillämpats.
- 8 I sitt ... svar på överklagandet yrkar motparten att överklagandet ska avvisas eller, i andra hand, att det inte ska tas upp till prövning.

C. Tillämplig lagstiftning

- 9 Artikel 7.1 i 2012 års Bryssel I-förordning har följande lydelse:

”Talan mot en person som har hemvist i en medlemsstat får väckas i en annan medlemsstat:

1.

a) Om talan avser avtal, vid domstolen för uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser.

b) *Vid tillämpning av denna bestämmelse, och såvida inte annat avtalats, avses med uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser*

– *vid försäljning av varor, den ort i en medlemsstat dit enligt avtalet varorna har eller skulle ha levererats,*

– *vid utförande av tjänster, den ort i en medlemsstat där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts.*

c) *Om led b inte gäller, ska led a gälla.”*

D. Skälen till begäran om förhandsavgörande

- 10 1. Såväl appellationsdomstolen som parterna utgår från att artikel 7.1 b andra strecksatsen i 2012 års Bryssel I-förordning är tillämplig. Oberster Gerichtshof delar denna uppfattning:
- 11 Enligt EU-domstolens rättspraxis förutsätter begreppet ”tjänster”, i den mening som avses i artikel 7.1 b i 2012 års Bryssel I-förordning, att den som tillhandahåller tjänsterna utför en viss verksamhet mot ersättning (se, bland annat, mål C-533/07, Falco Privatstiftung, mål C-249/16, Kareda, och mål C-196/15, Granarolo).
- 12 Skapande och tillhandahållande av individuell programvara, det vill säga en programvara som har skapats särskilt för att tillgodose en köparens särskilda behov och individuella omständigheter och önskemål, är – till skillnad från permanent tillhandahållande av standardprogramvara på databärare, vilket utgör köp av en lös sak (se ... OGH 5 Ob 504/96, RIS-Justiz RS0108702 [båda om materiellrättslig klassificering]) – att betrakta som en sådan tjänst (OGH 1 Ob 229/14d [om materiellrättslig klassificering]). Ett avtal om utveckling av programvara som avser utveckling av individuell programvara ska därför anses omfattas av tjänstebegreppet i artikel 7.1 b andra strecksatsen i 2012 års Bryssel I-förordning (se även OLG München, 20 U 3515/09, punkterna 39 och 42; ...).
- 13 2. Vid utförande av tjänster, i den mening som avses i artikel 7.1 b andra strecksatsen i 2012 års Bryssel I-förordning, är uppfyllelseorten den ort där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts. Den plats där tjänsteleverantören huvudsakligen utför sin verksamhet måste fastställas (EU-domstolens dom i mål C-19/09, Wood Floor Solutions, punkt 38). Om det – såsom i förevarande fall – inte har ingåtts något uttryckligt avtal om uppfyllelseorten och denna ort inte framgår av avtalet, är platsen för den huvudsakliga prestationen avgörande (EU-domstolens dom i mål C-19/09, Wood Floor Solutions, punkt 40). Detta talar för att uppfyllelseorten vad avser avtal om utveckling av programvara är den plats där den intellektuella prestationen utförs och inte den plats där man får tillgång till den och där den används (OLG München, 20 U 3515/09, punkterna 49, 51 och 52 ...).

- 14 3. I delar av litteraturen anses dock att om en tjänst är knuten till en viss plats, såsom planeringstjänster för en byggnad, är uppfyllelseorten den plats som tjänsten avser, även om tjänsten tillhandahålls på en annan plats (till exempel på arkitektkontoret); detta gäller följaktligen för all utrustning, service, eftermarknads- och underhållsskyldigheter som avser en byggnad. ... Tjänster som inte har något samband med lokaliseringen tillhandahålls där de når mottagaren av tjänsten. ...
- 15 Såvitt framgår har EU-domstolen ännu inte tagit ställning till dessa synpunkter; Oberster Gerichtshof har i sitt avgörande 4 Ob 140/18v också ytterst lämnat öppet om de ska följas. Om en programvara har utvecklats för att användas på en viss plats skulle man kunna argumentera för att denna plats ska betraktas som uppfyllelseorten.
- 16 4. I förevarande mål har
- till skillnad från det fall som låg till grund för beslutet från Oberlandesgericht München, 20 U 3515/09 – det inte gjorts någon ytterligare utredning om tidsåtgången och om verksamhetens delars betydelse ("var vilken verksamhet av vilken betydelse har utförts ..."). Det är emellertid ostridigt mellan parterna att programvaran (vidare-)utvecklades och programmerades vid klagandens säte i Österrike, och särskilt att den intellektuella prestationen också utfördes i Österrike.
- 17 Detta talar för att uppfyllelseorten bör antas vara den plats där klagandens anställda utförde den intellektuella tjänsten, det vill säga platsen där dessa skapade och vidareutvecklade programvaran. Detta ledde till att den domstol där talan väcktes blev behörig. Mot detta kan emellertid invändas att den intellektuella prestationen uteslutande var anpassad till den tyska marknaden och de rättsliga kraven i Tyskland samt till de individuella behoven hos motparten, som har sitt säte där, varvid den intellektuella prestationen inte har något självständigt värde om man inte får tillgång till den och kan använda den, särskilt eftersom klaganden också betonar att den skulle ersättas per framgångsrikt test som utfördes (i Tyskland).
- 18 Det kan inte uteslutas att de senare övervägandena leder till slutsatsen att uppfyllelseorten ligger i Tyskland. Detta skulle också stödjas av argumentet att i det specifika fallet skulle domstolarna på den plats där programvaran används förmodligen vara bättre lämpade att besluta om materiella frågor om avtalets fullgörande på grund av närheten till fakta och bevis, vilket är det mål som ligger till grund för att domstolen på uppfyllelseorten är behörig (generaladvokaten Saugmandsgaard Øes förslag till avgörande i mål C-59/19, Wikingerhof, punkt 32 och följande punkter).
- #31] 5. Frågan för Oberster Gerichtshof i detta sammanhang är därför om uppfyllelseorten, när det gäller distanstjänster som de som är aktuella här, ska bestämmas av den plats där tjänsteleverantören (i detta fall klaganden) bedrev sin

verksamhet eller av den plats för vilken tjänsten tillhandahölls eller där den nådde borgenären (i detta fall motparten).

Punkt II.

19 ... [nationell processrätt]

...

Wien, den 13 juli 2023

...

ARBETS
DOKUMENT